

Magdalena Stawicka

BEZPOŚREDNIE INWESTYCJE ZAGRANICZNE A INNOWACYJNOŚĆ POLSKIEJ GOSPODARKI

1. Wstęp

Jedną z najbardziej dynamicznych cech współczesnej gospodarki światowej jest bardzo wysoki współczynnik mobilności kapitału. Doprowadziło to do sytuacji takiej, iż wzrost gospodarczy kraju nie jest już tylko zależny od posiadanych przez państwo zasobów, ale przede wszystkim od możliwości ich absorpcji z zewnątrz. Stąd też przepływy kapitałowe stają się podstawowym i najważniejszym mechanizmem procesu globalizacji gospodarki światowej.

Celem artykułu jest przeanalizowanie wpływu przedsiębiorstw krajowych, realizujących inwestycje własne, oraz przedsiębiorstw zagranicznych, które inwestują w formie bezpośrednich inwestycji zagranicznych, na innowacyjność polskiej gospodarki. Ponadto dzięki tej analizie podjęta zostanie próba sformułowania zaleceń (wskazówek) dla gospodarki polskiej, której poziom innowacyjności jest obecnie bardzo niski w porównaniu z innymi krajami członkowskimi Unii Europejskiej.

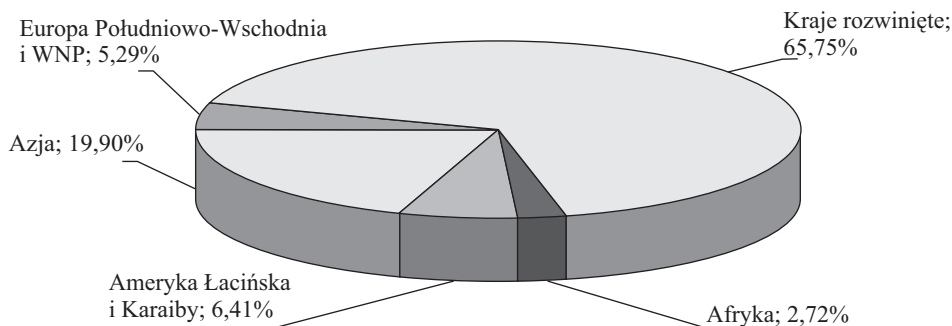
W literaturze fachowej można spotkać się z różnymi definicjami bezpośrednich inwestycji zagranicznych. Brak jednoznaczności wiąże się z różnicami w stopniu ich szczegółowości, a nie w treści ekonomicznej zjawiska. Najczęściej stosowaną definicją bezpośrednich inwestycji zagranicznych jest definicja przyjęta w latach dziewięćdziesiątych przez kraje zrzeszone w Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD). W świetle tzw. definicji wzorcowej inwestycją bezpośrednią nazywamy uzyskanie przez rezydenta – osobę prawną w danym kraju (zwanego inwestorem bezpośrednim) – długotrwałego wpływu na podmiot gospodarczy, który jest rezydentem w innym kraju niż inwestor. Długotrwały wpływ powinien implikować występowanie długoterminowych powiązań pomiędzy inwestorem bezpośrednim a przedsiębiorstwem, na który ma wpływ, odgrywa też istotną rolę w sposobie jego zarządzania. Definicja inwestycji bezpośrednich obejmuje zarówno

początkową transakcję ustanawiającą powstanie inwestycji zagranicznych, jaki i wszystkie dalsze transakcje pomiędzy inwestorem a firmą kontrolowaną¹.

2. Bezpośrednie inwestycje zagraniczne w Unii Europejskiej

Bezpośrednie inwestycje zagraniczne w 2006 r. wyniosły na świecie, według Światowego Raportu Inwestycyjnego (WIR) 1305 mld USD, co pozwoliło uzyskać wzrost w stosunku do roku poprzedniego o prawie 40%.

Najwięcej bezpośrednich inwestycji zagranicznych, ponad 65% ogółu przepływów światowych, pozyskały w 2006 r. kraje rozwinięte, a wśród nich dominującą rolę odegrały kraje Unii Europejskiej. Na drugim miejscu uplasowały się państwa azjatyckie, a następnie gospodarki Ameryki Łacińskiej i Karaibów. Z roku na rok rośnie również znaczenie krajów Europy Południowo-Wschodniej oraz należących do Wspólnoty Niepodległych Państw (rys. 1).

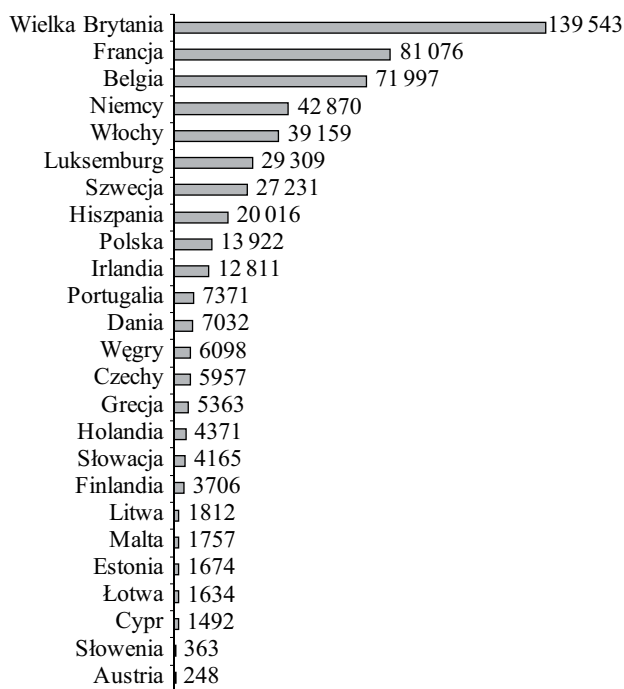
Rys. 1. Bezpośrednie inwestycje zagraniczne w podziale na regiony świata w 2006 r. (w %)

Źródło: opracowanie własne na podstawie World Investment Report 2007. Transnational Corporations, Extractive Industries and Development, UNCTAD, United New York and Geneva 2007, s. 299-302.

Wśród krajów Unii Europejskiej Wielka Brytania odgrywa dominującą rolę w przyciąganiu bezpośrednich inwestycji zagranicznych. W roku 2006 kapitał zainwestowany przez inwestorów zagranicznych wyniósł tam prawie 140 mld USD, co pozwoliło tej gospodarce zająć po raz kolejny pozycję lidera oraz wyprzedzić Francję, która znalazła się na miejscu drugim z wynikiem o 40% mniejszym. Wśród 25 krajów unijnych polska gospodarka zajęła miejsce dziewiąte z inwestycjami o wartości 13,9 mld USD. Z krajów byłego bloku wschodniego żaden nie

¹ Opracowanie własne na podstawie *Benchmark Definition Direct Investment*, OECD, Paris 1996, s. 7.

osiągnął wartości wyższej od gospodarki polskiej. Kolejnym krajem po Polsce z regionu Europy Środkowo-Wschodniej były Węgry, które stały się beneficjentem BIZ o wartości o połowę mniejszej niż inwestycji w Polsce i wynoszącej 6 mld USD. Najslabiej z krajów omawianego regionu wypadła Słowenia, w której zainwestowany kapitał zagraniczny wyniósł zaledwie 0,4 mld USD, choć wśród wszystkich państw unijnych ostatecznie miejsce zajęła Austria, uzyskując wynik 248 mln USD (rys. 2). Warto jednak przeliczyć i porównać wartość bezpośrednich inwestycji zagranicznych przypadających na jednego mieszkańca, tak aby kraje stały się porównywalne. Wówczas na pierwszym miejscu w zestawieniu plasuje się Luksemburg – 73 273 USD inwestycji zagranicznych na jednego mieszkańca, następnie Belgia – 6923 USD oraz Malta – 4393 USD. Polska w tym rankingu w 2006 r. uplasowała się na 22 pozycji z inwestycjami o wartości 364 USD na jednego obywatela, i choć jest to pozycja o jedno miejsce lepsza niż rok wcześniej, to i tak uzyskany wynik jest w porównaniu z innymi krajami bardzo słaby. Wśród krajów Europy Środkowo-Wschodniej najwyższe miejsce w tym rankingu zajęła Estonia – 9 lokata z wartością BIZ *per capita* wynoszącą 1288 USD.

Rys. 2. BIZ w Unii Europejskiej w 2006 r. (w mln USD)

Źródło: jak dla rys. 1 (s. 251).

W rankingach publikowanych przez międzynarodowe organizacje zajmujące się badaniem gospodarek pod względem ich atrakcyjności inwestycyjnej Polska zajmowała zazwyczaj bardzo wysokie pozycje. Potwierdzeniem tej tezy jest coroczny raport instytucji A.T. Kearney, która bada atrakcyjność rynków dla inwestorów zagranicznych za pomocą tzw. wskaźnika zaufania – FDI Confidence Index², określającego perspektywy rozwojowe. Wskaźnik ten jest konstruowany na podstawie opinii czołowych menedżerów 1000 największych korporacji na świecie, reprezentujących 41 krajów i 24 gałęzie gospodarki. W rankingu z roku 2006 Polska znalazła się na pozycji piątej, uzyskując wskaźnik na poziomie 1,363 pkt³. Na miejscu pierwszym uplasowały się Chiny, następnie Indie, Stany Zjednoczone oraz Wielka Brytania. W drugim rankingu, przygotowanym przez Ernst & Young, w 2005 r. Polska zajęła piąte miejsce pod względem atrakcyjności inwestycyjnej, ustępując jedynie gospodarkom: chińskiej, amerykańskiej, niemieckiej oraz indyjskiej.

3. Innowacyjność gospodarek, w tym gospodarki polskiej

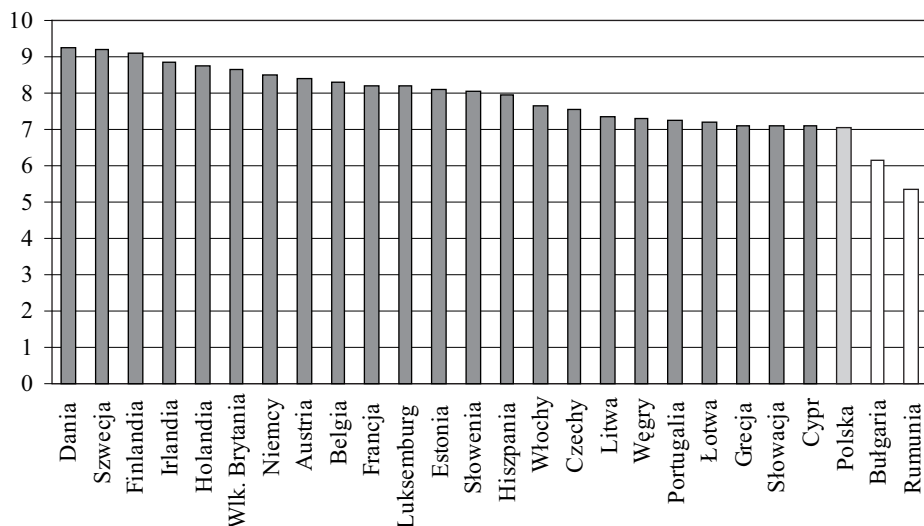
Kraje świata, pozyskując bezpośrednie inwestycje zagraniczne, nie oczekują już tylko od inwestora założenia w ich kraju działalności gospodarczej, zatrudnienia pracowników, produkcji towarów, świadczenia usług oraz płacenia podatków i innych opłat przynoszących skarbowi państwa dodatkowy dochód. Państwa liczą, że przy pomocy inwestorów zagranicznych staną się krajami bardziej innowacyjnymi, produkującymi towary i świadczącymi usługi z wykorzystaniem dużo bardziej zaawansowanej technologii niż dotychczas. Chęć realizacji powyższych założeń pokazała, iż wśród wielu państw od kilku już lat można zaobserwować tendencję do wdrażania strategii gospodarki opartej na wiedzy, która definiowana jest przez OECD jako gospodarka, która bezpośrednio bazuje na produkcji, dystrybucji oraz użyciu wiedzy oraz informacji⁴. Na całym świecie widać wyraźne przesuwanie się produkcji materiałochłonnej i energochłonnej z krajów, które rozwijają model gospodarki opartej na wiedzy (GOW), czyli z Europy Zachodniej, Ameryki Północnej i niektórych regionów Azji i Pacyfiku, do krajów szybko się rozwijających.

Indeks gospodarki wiedzy jest średnią arytmetyczną zestandaryzowanych wartości zmiennych opisujących: porządek instytucjonalny, system edukacyjny i zasoby ludzkie, system innowacyjny oraz strukturę informacyjną ICT. Im wyższa wartość KEI (bliższa 10), tym wyższy stopień zaawansowania GOW. Niestety Polska znajduje się na ostatnim miejscu wśród 25 krajów Unii Europejskiej, a jedynie nowe państwa Unii Europejskiej, które zostały jej członkami w 2007 r. (Bułgaria i Rumunia) uzyskały niższy wskaźnik od gospodarki polskiej (rys. 3).

² *FDI Confidence Index, Global Business Policy*, A.T. Kearney 2006.

³ Wskaźnik zawiera się w przedziale od 0 do 3, gdzie 0 oznacza gospodarkę o niskim zaufaniu inwestorów, a 3 o bardzo wysokim zaufaniu.

⁴ *The Knowledge-Based Economy*, OECD, Paris 1996.

Rys. 3. Wartości Knowledge Economy Index (KEI) przypisane krajom UE* według metodologii Banku Światowego z 2006 r.

* Z wyjątkiem Malty, dla której nie policzono wartości KEI.

Źródło: *Knowledge Assessment Methodology 2006*, World Bank 2006.

Z kolei Komisja Europejska na podstawie indeksu innowacyjności Summary Innovation Index (SII 2006)⁵ oraz średniej stopy wzrostu SII pogrupowała kraje członkowskie UE w następujący sposób:

- Szwecja, Finlandia, Dania, Niemcy – **liderzy innowacji**,
- Wielka Brytania, Francja, Holandia, Belgia, Austria oraz Irlandia – **zwolennicy innowacji**,
- Słowenia, Czechy, Litwa Portugalia, **Polska**, Łotwa, Grecja i Bułgaria – **kraje doganiające**,
- Estonia, Hiszpania, Włochy, Malta, Węgry, Słowacja – **kraje opóźnione**.

Z rankingu Banku Światowego dotyczącego stopnia zaawansowania GOW wynika, że pozycja Polski pod względem innowacyjności jest bardzo zła. Optymistyczne jednak wydaje się sklasyfikowanie Polski w grupie państw doganiających przez Komisję Europejską.

⁵ Na wartość indeksu innowacyjności (SII 2006) wpływ ma 26 wskaźników, którym przypisano równe wagi. Wskaźniki te pogrupowano według nakładów na wiedzę oraz osiągniętych przez badane gospodarki efektów wykorzystania wiedzy w procesach gospodarczych. W ramach nakładów wyróżniono trzy kategorie: potencjał innowacyjny, tworzenie wiedzy, innowacje i przedsiębiorczość. W ramach efektów wyróżniono dwie kategorie: zastosowanie wiedzy oraz własność intelektualną.

Według Głównego Urzędu Statystycznego, wartość nakładów na działalność badawczo-rozwojową (GERD)⁶ w Polsce wyniosła w 2005 r. 5574,6 mln zł i wzrosła w stosunku do roku poprzedniego o 8% (tab. 1).

Tabela 1. Podstawowe wskaźniki charakteryzujące działalność B+R w Polsce w latach 1995-2005

Wyszczególnienie	OECD	UE	1995	2000	2001	2002	2003	2004	2005
Nakłady na B+R jako procent PKB	2,26	1,81	0,65	0,66	0,64	0,58	0,56	0,58	0,57
Nakłady na B+R <i>per capita</i> (w zł)	1253	990	55	125	126	118	119	135	146
Zatrudnieni w działalności B+R na 1000 osób aktywnych zawodowo (w %)	6,9	5,9	4,9	4,6	4,5	4,5	4,5	4,6	4,4

Źródło: *Nauka i technika w 2005 roku*, GUS, Warszawa 2006, s. 35.

W polskiej gospodarce odnotowywany jest również najniższy wśród krajów Unii Europejskiej wskaźnik charakteryzujący relację nakładów na działalność B+R do produktu krajowego brutto. W roku 2005 wyniósł on zaledwie 0,57% (dla porównania: w roku 1980 był wyższy – 1,52%, a w 1990 r. wyniósł już tylko 0,69%)⁷. W gospodarce czeskiej w roku 2005 wskaźnik ten wyniósł 1,27% PKB, a na Węgrzech – 0,89%. Średnia dla wszystkich krajów unijnych oscyluje na poziomie 1,81% PKB, a krajów OECD – 2,26%, stąd też wynik Polski można uznać za mało znaczący i na zbyt niskim poziomie w stosunku do oczekiwań pozostałych państw unijnych. Działalność badawczo-rozwojowa w Polsce jest realizowana w głównej mierze przez szkoły wyższe oraz jednostki badawczo-rozwojowe, które corocznie wydatkują ponad 70% środków przeznaczonych na ten cel.

Działalność B+R w Polsce finansowana jest przede wszystkim z budżetu państwa, z którego finansowane jest 57,7% ogółu nakładów na badania i rozwój⁸. Strategie innych państw unijnych ukierunkowane są przede wszystkim na to, by do przedsiębiorcy (sektor prywatny), a nie jedynie rząd uczestniczył w kształtowaniu się wydatków na B+R. W tym aspekcie można w ostatnich latach zaobserwować pozytywny kierunek strategiczny rządu polskiego, który próbuje zachęcić podmioty gospodarcze do finansowania działalności B+R. Obserwowalny jest zatem nie-

⁶ GERD – Gross Expenditures on Research & Development – suma nakładów wewnętrznych poniesionych w danym roku na działalność B+R przez wszystkie jednostki prowadzące tę działalność w kraju.

⁷ W. Janasz, *Innowacyjność polskich przedsiębiorstw przemysłowych*, [w]: W. Janasz (red.), *Innowacje w rozwoju przedsiębiorczości w procesie transformacji*, Warszawa 2004, s. 148.

⁸ *Nauka i technika w 2005 roku*, GUS, Warszawa 2006, s. 48.

wielki spadek udziału państwa w tworzeniu nakładów B+R: np. w roku 2003 wartość ta wynosiła 62,7%, a w 2005 – już 57,7%. Na podmioty gospodarcze przypadło w 2005 r. 26% udziału – w porównaniu z 22,6% w roku 2004. Istotną rolę zaczynają odgrywać również organizacje międzynarodowe, których wydatki stanowiły 5,7% w 2005 r. w stosunku do roku 2001, kiedy wartość ta wynosiła zaledwie 2,1%.

W Polsce największy odsetek przedsiębiorstw przemysłowych, które prowadziły działalność innowacyjną, stanowiły przedsiębiorstwa z przewagą kapitału zagranicznego – ich udział w 2002 r. wyniósł 47,3%, a wartość nakładów przypadających na jedno przedsiębiorstwo przekraczała 10,7 mln zł. Mimo dużego zainteresowania inwestorów gospodarką polską oraz ciągłego wzrostu wartości napływu bezpośrednich inwestycji zagranicznych udział przedsiębiorstw zagranicznych w nakładach B+R z roku na rok maleje i zmniejszył się on w roku 2005 do 44,9% a wartość nakładów przypadających na jedno przedsiębiorstwo wynosiła 8,8 mln zł. Obserwowalny jest natomiast wzrost ich udziału w nakładach na badania i rozwój sektora publicznego – 48,4% w stosunku do 46,8% w roku 2002, a w szczególności przedsiębiorstw należących do skarbu państwa. Zwiększone natomiast zostały nakłady przypadające na jedno przedsiębiorstwo krajowe prowadzące działalność B+R z 1387,4 tys. zł do 2127,6 tys. zł (tab. 2).

Tabela 2. Działalność innowacyjna przedsiębiorstw przemysłowych w Polsce w latach 2004-2005 według sektorów i form własności

Wyszczególnienie	2004		2005	
	Udział przedsiębiorstw, które poniosły nakłady na działalność innowacyjną (w %)	Nakłady przypadające na 1 przedsiębiorstwo prowadzące działalność innowacyjną (w tys. zł)	Udział przedsiębiorstw, które poniosły nakłady na działalność innowacyjną (w %)	Nakłady przypadające na 1 przedsiębiorstwo prowadzące działalność innowacyjną (w tys. zł)
Ogółem	38,7	4783,6	38,2	4726,1
Sektor publiczny	47,1	4022,4	48,4	4006,8
Sektor prywatny, w tym:	37,5	4916,0	37,0	4841,8
– przedsiębiorstwa krajowe	33,8	2248,5	32,9	2127,6
– przedsiębiorstwa zagraniczne	44,1	9548,1	44,9	8493,5
– przedsiębiorstwa mieszane	56,1	11 282,1	58,4	13 079,3

Źródło: *Nauka i technika w 2005 roku*, GUS, Warszawa 2006, s. 163.

Analizując strukturę przedsiębiorstw innowacyjnych w podziale na województwa, można stwierdzić, iż największy udział w tworzeniu wartości nakładów na działalność innowacyjną w Polsce mają w kolejności województwa: śląskie (47,9%), podkarpackie (45,7%) oraz lubelskie (43,0%). Najślabszy wynik uzyskały województwa: zachodniopomorskie oraz łódzkie, które jako jedyne nie przekroczyły poziomu 30% (25,6% i 27,0%). Średnia dla Polski wyniosła w roku 2005 38,2% i osiem województw osiągnęło wartość większą, natomiast dziewięć wartość niższą. Pod względem nakładów przypadających na jedno przedsiębiorstwo prowadzące działalność innowacyjną najwyżej uplasowało się województwo mazowieckie (9062,1 tys. zł), a na ostatnim miejscu województwo lubuskie (1498,9 tys. zł, przy średniej dla Polski na poziomie 4726,1 tys. zł).

Z tabeli 3 wynika, iż największe nakłady na działalność innowacyjną poniosły w roku 2005 przedsiębiorstwa z własnością zagraniczną, następnie przedsiębiorstwa mieszane, potem krajowe, a najmniejsze – sektor publiczny. Przedsiębiorstwa zagraniczne przede wszystkim ponoszą nakłady związane z zakupem technologii oraz maszyn, urządzeń, budynków i budowli. Przedsiębiorstwa krajowe wydatkują dużo więcej niż przedsiębiorstwa zagraniczne na szkolenie personelu oraz na marketing.

Tabela 3. Nakłady na działalność innowacyjną w przedsiębiorstwach przemysłowych według rodzajów działalności innowacyjnej w 2005 r. (w mln zł ceny bieżące)

Wyszczególnienie	Sektor publiczny	Sektor prywatny – przedsiębiorstwa		
		krajowe	zagraniczne	mieszane
Ogółem	1722,9	3723,3	5300,0	3923,8
Działalność B+R	284,8	214,5	291,4	519,4
Zakup gotowej technologii w postaci dokumentacji i praw	64,3	25,3	146,1	115,3
Budynki i budowle oraz grunty	374,4	802,2	1190,1	1173,4
Maszyny i urządzenia techniczne, w tym:	853,0	2355,3	3478,6	1910,7
z importu	160,7	873,3	1980,5	978,5
Szkolenie personelu związane z działalnością innowacyjną	10,4	20,7	7,4	5,0
Marketing dotyczący wyrobów nowych i zmodernizowanych	11,3	117,3	68,9	97,1

Źródło: *Nauka i technika w 2005 roku*, GUS, Warszawa 2006, s. 172.

Z powyższej analizy wynika, iż innowacyjność polskiej gospodarki jest, niestety, bardzo słaba – ze względu na stosunkowo mały wkład podmiotów, w tym instytucji badawczo-rozwojowych, w tworzenie nowych produktów i technologii. Poza granicami Polski również niewiele jest wykorzystanych polskich patentów czy

rozwiązań *know-how*⁹. Przyczyną braku innowacyjności w polskich przedsiębiorstwach są bariery utrudniające realizowanie takiej właśnie polityki firmy. Do głównych czynników hamujących wprowadzanie innowacji menedżerowie zaliczają zazwyczaj: brak środków finansowych na tego typu nakłady, brak konieczności realizacji polityki proinwestycyjnej ze względu na specyfikę rynku lub produktu czy usługi, brak dostępu do zewnętrznych źródeł finansowania takich projektów oraz brak odpowiedniej infrastruktury technicznej¹⁰.

Niepokoń również to, iż liczba wynalazków zgłaszanych do ochrony patentowej oraz liczba udzielonych patentów jest w Polsce jedną z najniższych w Unii Europejskiej. Według raportu rocznego Europejskiego Urzędu Patentowego za rok 2005, polska gospodarka ma na swoim koncie 111 zgłoszeń patentowych, a np. Włochy aż 4199, Finlandia – 1514. Maleje także liczba wynalazków zgłaszanych do ochrony patentowej w Urzędzie Patentowym RP, prawie o 15%, za to rośnie liczba patentów. W roku 2005 opatentowano 1054 wynalazki, a więc o 35,5% więcej (a opatentowany został niemal co drugi).

4. Podsumowanie

Konkludując powyższą analizę, można stwierdzić, iż polska gospodarka nie jest z pewnością gospodarką opartą na wiedzy – ani również innowacyjną. Społeczeństwu polskiemu brak również świadomości, iż bez takiej gospodarki nie jest możliwy właściwy rozwój oraz konkurowanie z innymi krajami na arenie międzynarodowej. Wśród zagranicznych inwestorów, którzy prowadzą w Polsce działalność badawczo-rozwojową lub innowacyjną, można wymienić niewielu, są to m.in.: Intel, Motorola, IBM, Samsung Electronics, Delphi Automotive System, Siemens, ABB, ADB, Avon, General Electric Aircraft Engines, TRW Automotive, Lucent Technologies, LG Electronics, Alstom, Bombardier, GlaxoSmithKline, Microsoft, Philips. Do czynników, które zadecydowały o wyborze Polski na miejsce lokalizacji ich działalności, należą przede wszystkim: wielkość rynku, dostępność wysoko wykwalifikowanych specjalistów, niskie koszty ich zatrudnienia, obecność uczelni kształcących dobrą kadrę pracowniczą, wsparcie ze strony władz krajowych i lokalnych.

Polska powinna skupić swoje wysiłki na obszarach obejmujących wymienione czynniki i dzięki temu nieustannie doskonalić swoje mocne strony, aby przyciągać jak najwięcej inwestorów zagranicznych, którzy zwiększają nakłady na działalność innowacyjną w polskiej gospodarce oraz skłaniają rodzimych producentów do kon-

---

⁹ I.K. Hejduk, *Główne uwarunkowania rozwoju nauk zarządzania w Polsce*, „*Ekonomika i Organizacja Przedsiębiorstwa*” 2006 nr 3, s. 30.

¹⁰ *Wyniki badań innowacyjności polskich małych i średniej wielkości przedsiębiorstw*, PARP, Warszawa, lipiec 2005 [w:] *Przedsiębiorczość w Polsce 2006*, Ministerstwo Gospodarki, <http://www.mg.gov.pl/>, s. 50.

kurowania z nimi, również pod względem innowacyjności. Przystąpienie Polski do struktur Unii Europejskiej spowodowało jeszcze większą konkurencję między przedsiębiorstwami. Podstawowym źródłem przewagi konkurencyjnej w nowych uwarunkowaniach gospodarczych stała się zdolność do bycia innowacyjnym, a niestety polska gospodarka i polscy przedsiębiorcy tacy nie są. Pozytywne jest jedynie to, iż polskie firmy choć w niewielkim stopniu, ale zdają już sobie sprawę z tego, iż niewprowadzenie polityki proinnowacyjnej spowoduje, że ich funkcjonowanie na rynkach międzynarodowych może być zagrożone, i oczekują one, iż państwo będzie stosować skuteczne instrumenty wpierające wdrażanie nowych rozwiązań.

Wydaje się, że model rozwoju GOW oparty na przyciąganiu bezpośrednich inwestycji zagranicznych z branż wysokich technologii i na nakłanianiu inwestorów zagranicznych do lokowania w naszym kraju działalności badawczo-rozwojowej ma szansę sprawdzić się w Polsce. Jednakże polskie przedsiębiorstwa potrzebują opracowania narodowego systemu innowacyjnego, takiego jaki funkcjonuje już w Finlandii, Korei Południowej, Chinach, Czechach czy na Węgrzech. W Narodowej Strategii Spójności na lata 2007-2013¹¹ za priorytetowy cel uznany został wzrost konkurencyjności polskiej gospodarki opartej na wiedzy poprzez m.in. podnoszenie jej innowacyjności, budowę i modernizację infrastruktury technicznej i społecznej, poprawę jakości kapitału ludzkiego, jakości funkcjonowania instytucji publicznych oraz rozbudowę mechanizmów partnerskich. Realizacji powyższych założeń ma służyć m.in. Program Operacyjny Innowacyjna Gospodarka 2007-2013, którego celem jest rozwój polskiej gospodarki w oparciu o innowacyjne przedsiębiorstwa. Jeśli to się uda, to w połączeniu z napływem inwestycji zagranicznych polska gospodarka stanie się zarówno innowacyjna, jak i jeszcze bardziej atrakcyjna inwestycyjnie.

Literatura

- Benchmark Definition Direct Investment*, OECD, Paris 1996.
- FDI Confidence Index, Global Business Policy*, A.T. Kearney 2006.
- Hejduk I.K., *Główne uwarunkowania rozwoju nauk zarządzania w Polsce*, „Ekonomika i Organizacja Przedsiębiorstwa” 2006, nr 3.
- Janasz W., *Innowacyjność polskich przedsiębiorstw przemysłowych*, [w:] W. Janasz (red.), *Innowacje w rozwoju przedsiębiorczości w procesie transformacji*, Warszawa 2004.
- Knowledge Assessment Methodology 2006*, World Bank 2006.
- Nauka i technika w 2005 roku*, GUS, Warszawa 2006.
- Przedsiębiorczość w Polsce 2006, Ministerstwo Gospodarki, www.mg.gov.pl.
- The Knowledge-Based Economy*, OECD, Paris 1996.
- World Investment Report 2007. Transnational Corporations, Extractive Industries and Development*, UNCTAD, United New York and Geneva 2007.

¹¹ <http://www.fundusze-strukturalne.gov.pl>.

Strony internetowe

www.funduszestrukturalne.gov.pl.

www.oecd.org.

www.mg.gov.pl.

FOREIGN DIRECT INVESTMENT AND THE INNOVATION ECONOMY IN POLAND

Summary

The main purpose of the article is to show the influence of foreign direct investments on development of the innovation economy in Poland. The autor presented FDI inflows into Poland in 2005, the position of Poland among the European Union countries, the next expenditures on innovation activity by sectors, ownership forms and voivodships.

Magdalena Stawicka – dr, adiunkt w Katedrze Makroekonomii Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu.